

6. В случай на утвърдителен отговор, в съответствие ли са с член 6 от Европейската конвенция за защита правата на човека и основните свободи разпоредбите на испанския закон за гражданското съдопроизводство, които не допускат страната, осъдена да заплати съдебните разноски, да обжалва размера на хонорара на процесуалния представител на другата страна, ако го счита за прекомерно висок и несъответстващ на действително извършената работа?

(¹) Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50).

Преюдициално запитване, отправено от Supreme Court (Ирландия) на 3 август 2012 г. — Thomas Pringle/Правителство на Ирландия, Ирландия и Attorney General

(Дело C-370/12)

(2012/C 303/31)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: Thomas Pringle

Ответници: Правителство на Ирландия, Ирландия и Attorney General

Преюдициални въпроси

1. Валидно ли е Решение 2011/199/ЕС на Европейския съвет от 25 март 2011 г. (¹):

— като се вземе предвид прилагането на опростената процедура за преразглеждане съгласно член 48, параграф 6 ДЕС, и по-специално предполага ли предлаганото изменение на член 136 ДФЕС разширяване на областите на компетентност, предоставени на Съюза с Договорите;

— като се вземе предвид съдържанието на предлаганото изменение, и по-специално дали то води до нарушение на Договорите или на общите принципи на правото на Съюза.

2. Като се вземат предвид:

— членове 2 ДЕС и 3 ДЕС и разпоредбите на част трета, дял VIII ДФЕС, и по-специално членове 119 ДФЕС, 120 ДФЕС, 121 ДФЕС, 122 ДФЕС, 123 ДФЕС, 125 ДФЕС, 126 ДФЕС и 127 ДФЕС;

— изключителната компетентност на Съюза по въпросите на паричната политика, предвидена в член 3, параграф 1, буква в) ДФЕС, и за сключването на международни споразумения, попадащи в обхвата на член 3, параграф 2 ДФЕС;

— компетентността на Съюза при координирането на икономическите политики в съответствие с член 2, параграф 3 ДФЕС и част трета, дял VIII ДФЕС;

— правомощията и функциите на институциите на Съюза съгласно принципите, определени в член 13 ДЕС;

— принципът на лоялното сътрудничество, утвърден в член 4, параграф 3 ДЕС;

— общите принципи на правото на Съюза, и по-специално общият принцип на ефективна съдебна защита и правото на ефективни правни средства за защита пред съд, по смисъла на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, и общият принцип на правната сигурност.

има ли право държава — членка на Европейския съюз, чиято парична единица е еврото, да сключва и ратифицира международно споразумение като Договора за ЕМС?

3. Ако се приеме, че решението на Европейския съвет е валидно, зависи ли правото на държава членка да сключва и ратифицира международно споразумение като Договора за ЕМС от влизането в сила на посоченото решение?

(¹) Решение на Европейския съвет от 25 март 2011 година за изменение на член 136 от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на механизъм за стабилност за държавите членки, чиято парична единица е еврото (ОВ L 91, стр. 1).

Преюдициално запитване, отправено от Raad van State (Нидерландия) на 3 август 2012 г. — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, други страни: М. и S.

(Дело C-372/12)

(2012/C 303/32)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Raad van State

Страни в главното производство

Касатор: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Други страни: М. и S.

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 12, буква а), второ тире от Директива 95/46/ЕО (¹) на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни да се тълкува в смисъл, че съществува право да се получи копие от документите, в които са обработени лични данни, или е достатъчно да се предостави пълна справка в разбираема форма за личните данни, които се обработват във въпросните документи?

2. Следва ли изразът „право на достъп“ в член 8, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз⁽²⁾ да се тълкува в смисъл, че съществува право да се получи копие от документите, в които са обработени лични данни, или е достатъчно да се предостави пълна справка в разбираема форма за личните данни, които се обработват във въпросните документи по смисъла на член 12, буква а), второ тире от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни?
3. Отнася ли се член 41, параграф 2, буква б) от Хартата на основните права на Европейския съюз и за държавите — членки на Европейския съюз, когато те прилагат правото на Съюза по смисъла на член 51, параграф 1 от Хартата?
4. Доколкото като последица от предоставянето на достъп до „докладните записки“ в същите вече не се излагат съображенията, поради които се предлага определено решение, а това е неблагоприятно от гледна точка на безпрепятствения вътрешноевропейски обмен на становища и правилното протичане на процеса по вземане на решения, обосновава ли тази последица легитимен интерес от поверителност по смисъла на член 41, параграф 2, буква б) от Хартата на основните права на Европейския съюз?
5. Може ли съдържащите се в „докладните записки“ правни анализи да се разглеждат като лични данни по смисъла на член 2, буква а) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни?
6. Защитата на правата и свободите на други лица по смисъла на член 13, параграф 1, буква ж) от Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни обхваща ли и интереса от безпрепятствен вътрешноевропейски обмен на становища? При отрицателен отговор на този въпрос, може ли тогава да се приеме, че посоченият интерес попада в хипотезата на член 13, параграф 1, буква г) или е) от тази директива?

Жалба, подадена на 7 август 2012 г. от Arav Holding Srl срещу решението, постановено от Общия съд (втори състав) на 19 юни 2012 г. по дело T-557/10, H.Eich/CXВП — Arav (H.EICH)

(Дело C-379/12 P)

(2012/C 303/33)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Arav Holding Srl (представител: R. Bocchini, avvocato)

Други страни в производството: H.Eich Srl, Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Да се отмени изцяло Решение от 19 юни 2012 г. на Общия съд на Европейския съюз и вследствие на това да се потвърди решението на първи апелативен състав на СХВП от 9 септември 2010 г., тъй като то напълно спазва и прилага РМО⁽¹⁾, и по-специално член 8, параграф 1, буква б) от него.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си дружество Arav Holding Srl оспорва решението на Общия съд по два пункта.

На първо място, то се оплаква, че не е признато наличието на графично, фонетично и концептуално сходство между италианската национална фигуративна марка „H SILVIAN HEACH“ и международната фигуративна марка „H SILVIAN HEACH“, от една страна, и марката „H.EICH“, от друга. Общият съд допуснал грешка при индивидуализирането на основния елемент на марката, а именно фамилното, а не малкото име. На следващо място, Общият съд допуснал грешка, понеже не отчетел както ограниченото значение на използването на точка, която има далеч по-малък размер от буквите, така и обстоятелството, че по-ранната марка е „силна“.

На второ място, дружество Arav Holding Srl упреква Общия съд за това, че не е признал принципната вероятност от объркване на марките поради сходството между тях и сходното им използване.

⁽¹⁾ ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10.

⁽²⁾ ОВ C 364, 2000 г., стр. 1.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).